

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการกำไร อายุของบริษัท และระยะเวลาในการออกรายงานของผู้สอบบัญชีกับปัญหาการดำเนินงานต่อเนื่อง กลุ่มตัวอย่าง คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี 2544 – 2549 ยกเว้นบริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงิน การศึกษาครั้งนี้ใช้เทคนิคการจับคู่ (Match-paired sample) ของตัวแปรตาม ระหว่างบริษัทที่ได้รับรายงานของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานต่อเนื่องและบริษัทที่ได้รับรายงานของผู้สอบบัญชีประเภทอื่น ตัวแปรที่สนใจศึกษาประกอบด้วย การจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ซึ่งคำนวณจากตัวแบบจำลอง Modified Jones (1991) อายุของบริษัท และระยะเวลาในการออกรายงานของผู้สอบบัญชี การศึกษาครั้งนี้ใช้สถิติเชิงพรรณนา (ความถี่ ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน) และสถิติเชิงอนุมาน (การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ พบว่า ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % การจัดการกำไรไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความน่าจะเป็นที่ผู้สอบบัญชีจะไม่แสดงความเห็น เนื่องจากปัญหาการดำเนินงานต่อเนื่องของกิจการ นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่า อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนหนี้สินระยะยาวต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนกระแสเงินสดจากการดำเนินงานต่อหนี้สินรวม ปัญหาทางการเงิน และขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์กับความน่าจะเป็นที่จะได้รับรายงานของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม อายุของบริษัทและระยะเวลาในการออกรายงานของผู้สอบบัญชีไม่มีความสัมพันธ์กับความน่าจะเป็นที่จะได้รับรายงานของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานต่อเนื่อง

The main objective of this thesis is to study the relationship among earnings management, firm ages, auditor's report lag and going concern audit opinions. The sample was listed companies in the Stock Exchange of Thailand for the period of 2001 – 2006, excluding all the firm in the financial institution sectors. The study adopted a match-paired sample technique using total assets and industry sector as criteria to match between going concern opinions and other types of auditor's reports. Studying variables consist of earnings management measured by discretionary accruals using the modified Jones model, firm ages, and auditor's report lag. Not only descriptive statistics (frequency, percentage, minimum, maximum, mean and standard deviation) but also inferential statistics (Logistic regression) are used to analyze the data.

At 95 % of confidence interval, the higher earnings management due to going concern problem, the higher probability that auditors are more likely to issue disclaimer audit opinions. In addition, net income to total assets ratio, net working capital ratio, long term debt to total assets ratio, operating cash flow to total liabilities ratio, default status, and firm size are statistically significant to predict going concern audit reports. However, the study did not find the relationship of firm ages, auditor's report lag and going concern audit opinions.